

„A te szavadra kivetem a hálót” (Lk 5,5)

Amikor Jézus befejezte tanítását Simon bárkájában ülve, azt mondta neki és társainak, hogy vessék ki hálójukat a tengerbe. Simon, bár megjegyezte, hogy egész éjjel hiába fáradoztak, mégis így szólt: „a te szavadra kivetem a hálót”. Az pedig annyira megtelt halakkal, hogy szakadozni kezdett. Erre társai odasiettek, hogy segítsenek, és úgy megtöltötték mindkét bárkát, hogy csaknem elsüllyedtek. Ennek láttára Simon, társaival, Jakabbal és Jánossal együtt annyira megdöbbsent, hogy Jézus lábaihoz vetette magát, kérve, hogy távozzon tőle, bűnös embertől. Jézus viszont azt felelte, hogy ne féljen: ezentúl az emberek halásza lesz. Attól a pillanattól fogva Simon, Jakab és János Jézus tanítványai lettek. Ez a csodálatos halfogás története, az apostolok küldetésének jelképe. Péter magatartása viszont példa nemcsak a többi apostol és utódai, hanem minden keresztény számára.

„A te szavadra kivetem a hálót”

Péter, aki értett a halászathoz, egy eredménytelen éjszaka után mosolyoghatott volna Jézuson, visszautasíthatta volna a felszólítást, hogy nappal, vagyis kevésbé alkalmas időszakban vesse ki a hálót. De túllépett saját gondolkodásmódján, és bízott Jézusban. Olyan helyzet ez, amelyet minden hívőnek át kell élnie – éppen azért, mert hívő. Hitünknek ugyanis százféle próbatételen kell átmennie. Jézus követése határozottságot, eltökéltséget és kitartást kíván, míg a világban, ahol élünk, minden a lazaságról, a középszerűségről szól, az „ugyan, hagyd már” szemléletről. Ezért tűnik óriásnak, szinte elérhetetlennek, és mintha eleve kudarcra lenne ítélve. Erő kell ahhoz, hogy előre menjünk, hogy ellenálljunk a környezetünknek, a társadalmi körülményeknek, a barátoknak, a tömegtájékoztatási eszközöknek. Kemény próbatétel ez, amellyel napról napra, sőt, óráról órára meg kell harcolnunk.

Ha viszont szembenézünk vele és elfogadjuk, akkor arra fog szolgálni, hogy kereszténységünkben megérleljünk, hogy megtapasztaljuk Jézus rendkívüli szavainak igazságát, azt, hogy ígéretei valóra válnak; hogy életünk isteni kalanddá lehet, ami ezerszer vonzóbb, mint amit csak el tudunk képzelni. Tanúságot tehetünk például arról, hogy míg a világban az élet sokszor nehézkes, lapos és terméketlen, addig Isten minden jóval elárasztja azokat, akik követik Őt: megadja a százszor annyit már ebben az életben, és ráadásul az örök életet. A csodálatos halfogás ismétlődik így meg újra és újra.

„A te szavadra kivetem a hálót”

Hogyan váltsuk tehát életre ezt az ígét?

Úgy, hogy mi is csatlakozunk Péter választásához: „A te szavadra...”. Bízunk Jézus szavaiban, ne kételkedjünk abban, amit kér! Sőt: viselkedésünket, tevékenységünket, egész

életünket alapozzuk az igére!

Így a legszilárdabb, legbiztosabb alapra építjük létünket, és csodálkozva fogjuk látni, hogy pontosan ott, ahol minden emberi erőforrás csődöt mond, Jézus közbelép, és ahol emberileg lehetetlennek tűnik, ott élet születik.

Chiara Lubich

forrás: Magyar Kurír